

ХОЛАТ ФЕЛЬИ АСОСЛИ ГАПЛАРНИНГ АДРЕСАТ ВАЛЕНТЛИГИ

Равшанхўжа Расулов

Тошкент вилояти Чирчик давлат педагогика институти профессори

Равшан Икрамов

Тошкент вилояти Чириқ давлат педагогика институти доценти

АННОТАЦИЯ

Адресат валентлигини ифодаловчи сўз агенс ҳолати қаратилган объектни англатади. Аниғи, у – адресат синтактик конструкцияларда ўзига қаратилган агенс ҳолатини бевосита қабул қилувчи бўлиб келади. Демак, адресат агенс ҳолатининг ўзига қаратилишига нисбатан объект, аммо қабул қилувчи сифатида субъектдир. Аммо бу субъект ҳолатнинг бажарувчиси эмас. Фақат қабул қилувчи субъектлиги билан фарқланади. Таъкидлаш лозимки, адресат бевосита адресантни талаб қиласди. Чунки адресат мантиқан адресант билан боғланади. Адресантнинг адресатга нисбатан жўнатувчи эканлиги эса аксиомадир. Ўзбек тилидаги «ижро» ва «физиологик» интеграл семали ҳолат феъллари адресат валентлигига эгалиги билан ажралиб туради.

Калит сўзлар: ҳолат феъли, агенс, адресат, адресант, датив.

ABSTRACT

The word denoting the addressee valence refers to the object to which the state of the agent is directed. Clearly, it is the addressee who is the direct receiver of the state of the self-directed agent in the syntactic constructions. Hence, the recipient is the object in relation to the orientation of the agent state to itself, but the subject as the receiver. But this subject is not an execution of the situation. It differs only in the subjectivity of the recipient.

It should be noted that the addressee requires a direct addresser. Because the addressee is logically connected to the addresser. It is an axiom that the addressee is the sender in relation to the receiver. In the Uzbek language, the verbs «execution» and «physiological» are distinguished by the fact that they have the additive valence.

Keywords: state verb, agent, addressee, addresser, directive.

КИРИШ

Агенснинг адресант характери кесими ҳолат феълли гап конструкциясидан, ҳолат феълининг адресат семантик валентлигига эгалигидан, адресатнинг адресантни талаб қилишидан, адресат ва адресантнинг эса оппозициядалигидан, уларнинг диалектик муносабатидан келиб чиқади.

Ҳолат феълларининг адресат валентлигини реаллаштирувчи сўзлар шахс маъносини ифодалаб, жўналиш қелишиги форманти билан шаклланади. Датив агенс ҳолати қаратилган объектни адресат объектга ўтишини, ўзгаришини тўла таъминлайди. Адресатнинг асосан от+га, баъзан олмош+га қолипидаги нутқ бирликларида қайд этилиши унинг асосий морфологик белгисидир.

АДАБИЁТЛАР ТАҲЛИЛИ ВА МЕТОДОЛОГИЯСИ

Адресат [1] валентлигини қайд этувчи сўз ҳолат феъллари маъноларининг доимий бўлмаган қатнашувчисини (актанини) ифодалаб, семантик – грамматик хусусиятларига кўра ажралиб туради. У агенс ҳолати қаратилган объектни (предметни) англатади [2]. Аниқроғи у (адресат) синтактик бирликларда ўзига қаратилган агенс ҳолатини бевосита қабул қилувчи бўлиб келади. Кўринадики, адресат агенс ҳолатининг ўзига қаратилишига нисбатан обьект, аммо қабул қилувчи сифатида субъектдир. Демак, адресат агенс ҳолати йўлланган субъект ҳамдир [3]. Аммо бу субъект ҳолатнинг агенси типидаги субъектдан шу ҳолатнинг бажарувчиси эмас, фақат қабул қилувчи субъектлиги билан фарқланадики, ушбу дифференциация агенс ва адресат терминларида ҳам яққол ифодаланиб туради.

НАТИЖАЛАР

Юқорида айтилганлардан адресатнинг агенсга нисбатан иккиламчи, фақат қабул қилувчи актантлиги келиб чиқади. Чунки адресатнинг қабул қилувчи сифатидаги фаоллиги агенс актанти бажарган ҳолатнинг юз беришига, ўзига йўналишига кўра содир бўлади. Шунга кўра адресат бевосита адресант оппозициясини талаб қиласди. Чунки адресат мантиқан адресант билан боғланади. Адресантнинг адресатга нисбатан жўнатувчи эканлиги эса аксиомадир. Демак, адресатнинг бўлиши учун адресант бўлиши ва, аксинча, адресантнинг бўлиши учун адресатнинг бўлиши мантиқан шарт. Улар диалектик бирликда, боғлиқлиқда бўлади. Бинобарин, маъно жиҳатдан адресатга эга бўлган ўқталмоқ, сақламоқ, ишишаймоқ каби ҳолат феълларида агенс ҳолатнинг фақат

бажарувчисигина эмас, балки шу ҳолатни адресатга йўналтирувчи – адресант ҳам бўлади.

Агенснинг адресант характери кесими ҳолат феълли гап конструкциясидан, ҳолат феълининг адресат семантик валентлигига ҳам эгалигидан, адресатнинг адресантни талаб қилишидан, адресат ва адресантнинг эса оппозициядалигидан, уларнинг диалектик муносабатидан келиб чиқади. Аниғи, адресат ва адресант муносабатида ҳам, уларнинг синтактик конструкцияларда намоён бўлишида ҳам ҳолат феълининг асосий, марказий роли, ушбу актантларни ўзида бевосита ифода қилиш [4] имконияти ўлчов бўлади.

МУҲОКАМА

Ҳолат феълларининг адресат валентлигини реаллаштирувчи сўзлар шахс маъносини ифодалайди. Шунга кўра адресат ўзига йўналган агенс ҳолатини кўриш орқали қабул қиласди. Бу жараён дистант ҳолда юз беради. Адресат томонидан ҳолатни қабул қилиш вақтида адресатнинг агенс (адресант) ҳолатига бўлган муносабати ҳам кечади. Бу муносабатнинг салбий ёки ижобий бўлиши гапнинг мазмун жиҳатидан, ҳолат феъли маъносидан, адресат ва адресант «ҳамкорлигидан»- коммуникатив жараёндан англашилиб туради. Ҳолат феъллари адресатининг адресант позициясида ҳам шахс кузатилади.

Ҳолат феъллари адресатида йўналишни қабул қилиш жараёни ҳаракат ва нутқ феъллари адресатидагига нисбатан мавҳумроқ содир бўлади. Бу ҳолат феълларининг «ҳолат» архисемасига эгалиги, ҳолатнинг эса ҳаракат, нутқ, кўриш, эшитиш кабиларга нисбатан мавҳумлиги билан боғлиқдир. Шунингдек, феъл маъносидаги агенс ҳолатининг адресатга қаратилиши, ҳолат маъноли лексемаларда мавҳумроқ бўлиши ҳолатнинг ҳаракатга нисбатан пассивлигидан – ундаги «ҳаракат» аниқ кўзга ташланмаслигидан, ташки яққол ифодага эга эмаслигидан келиб чиқади. Шунга қарамасдан ҳолат феълларида адресат семантик характерда бўлиб, нисбатан мавҳумроқ воқелашиди. Аммо ўтимли ҳолат феълларидағи адресат актanti ўтимсиз ҳолат феълларидағи адресат актантiga нисбатан реалроқ бўлади. Чунки ўтимли ҳолат феъли муайян обьектдаги ҳолатни ифодалайди, яъни у обьектни кўрсатувчи семага ҳам эга бўлади. Бу обьект эса субъект таомонидан бевосита муайян шахсга (адресатга) йўналади. Қиёсланг: ўқталмоқ, сакламоқ, тўрсаймоқ...

Юқорида айтилган фикрлар адресат актантининг қабул қилувчи моҳияти, агенс ҳолатининг унга қаратилиши

тушунчаси, қиёсланган ҳолат феълларининг адресатини қайд этувчи сўзнинг жўналиш келишиги (датив)да [5], келишикли бошқарувда бўлишини аниқ ифодалаб турди. Ҳақиқатан, ўзбек тилидаги ҳолат феъллари адресати реализаторининг формал-семантик шаклланишида –га форманти типик саналади. Чунки бу қўшимчанинг асосий вазифаси адресат тушунчасини ифодалашдир. Бошқача айтганда, жўналиш келишигидаги бошқарилувчи сўз (от) ҳолат қаратилган предметни ифода этиди [6], яъни жўналиш келишиги адресат реализаторини синтактик шакллантиради, от ва феъл маъноларини боғловчи ифода беради. Шунга кўра феъл бошқарувли сўз бирикмаси тузилади. Жўналиш келишиги агенс ҳолати қаратилган объектни адресат объектга ўтишини, ўзгаришини тўла таъминлайди. Демак, жўналиш келишиги шу келишикдаги отдан англашилган предметнинг агенс ҳолати қаратилган субъект характеридаги объект эканлигини ифодалайди. Адресатнинг асосан от+га, баъзан олмош+га қолипидаги нутқ бирликларида қайд этилиши унинг асосий морфологик белгисидир. Адресатни реаллаштирувчи сўз воситали тўлдирувчи бўлади, тўлдирувчили биримани ҳосил қиласди.

Ўзбек тилидаги «ижро» ва «физиологик» интеграл семали ҳолат феъллари адресат валентлигига эгалиги билан ажralиб турди.

Ўқталмоқ «ижро», ишишаймоқ, тўрсаймоқ, бўзраймоқ «физиологик» интеграл семали ҳолат феълларининг шахсдан иборат адресати отда ифодаланади. Ҳолат феълли бирикма компонентларининг ўзаро боғланиши учун «шахс» семаси классема вазифасини ўтайди. Масалан: *Баланд зинапоя устида ўттиз чөглиқ солдат милтиқларини оломонга ўқталди* (М.Исмоилий). *Сергей душманга наган ўқталди* (Х.Ғулом). Умри Умидга совук ишишайди (Х.Назир).

Ўқталмоқ феъли ўтимлилиги сабабли ўзига хос хусусиятга эгадир. Ушбу сўз маъносида ифода топган ҳолат бир вақтнинг ўзида иккита объектга: қурол ва шахсга йўналади. Қиёсланг: *Улар милтиқларини оломонга ўқталди* (М.Исмоилий). *Сергей душманга наган ўқталди* (Х.Ғулом). Демак, агенс ҳолати объектга (қуролга) йўналибина қолмасдан, балки унга ўтган, уни «эгаллаган», ҳаракатга келтирган. Бунда агенс билан қурол (объект) орасидаги алоқа, боғланиш контакт ҳолда, ажралмас бўлади. Бу ҳолда биринчи объект агенснинг бевосита таъсирида бўлади, унга бутунлай «бўйсунади». У агенс хоҳлаган ҳолатга ўтади. Агенс ҳолати қаратилган иккинчи объект эса адресат объект бўлиб, у агенс томонидан «....бевосита таъсирга учрамайди, фақат адресат ҳисобланади» [7].

Иккинчи объект биринчи объектга нисбатан «эркинлиги», нисбий мустақиллиги билан характерланади. У адресатлигига кўра биринчи, яъни объект актанидан – ҳолат бевосита ўтган предметдан фарқ қиласди. Шунингдек, адресат актанти фақат шахс бўлиши билан ҳам объект актанидан фарқланади.

Бўзраймоқ ҳолат феълининг отда реаллашган адресати (шахс) изоҳловчи билан келади. Бу нутқ бирлиги ҳолат феъли билан контакт позицияда келиб, объектли бирикмани тузишига – адресат муносабатини англатишига кўра жўналиш келишиги билан шаклланади. Масалан: *Ўқтам уйқудан чўчиб Салим полвонга бўзрайди* (Ҳ.Назир).

Сақланмоқ «иҷро» интеграл семали ҳолат феълининг адресати (шахс) баъзан кишилик олмошида ҳам кузатилади. Бунда сақламоқ феълининг адресати жонлантирилган (персонификация) предмет ҳолати қаратилган шахс бўлади. Қиёсланг: *Шеърим ...менга меҳрини сақлаган* (Б.Бойқобилов). Яна мисол: *Улуғ шоир ноёб китобларни шогирдоларига сақлади* (Альманах).

Тўрсаймоқ «физиологик» интеграл семали ҳолат феълининг адресати (шахс) сонда ифодаланади. У (сон) «такрорланиб, отлашади ва келишик формасини олиб, кимга (кимларга –Р.Р.) сўроғига жавоб бўлиб, тўлдирувчи вазифасида келади» [8] . Бунда у агенс ҳолати қаратилган бир нечта шахсни англатади. Шуниси характерлики, бу ҳолда юкорида қайд этилган гап конструкцияларидаги адресатдан фарқли адресант ҳам, адресат ҳам агенснинг ўзи бўлади. Бирдан ортиқ агенслар муайян жисмоний жараён ҳолатида бўлади. Бу ҳолат уларнинг бир – бирига қаратилади. Юкорида фикр юритилган типлардан фарқли бу турда адресант ҳам бошқа-бошқа, алоҳида бўлмайди. У жамланган, «бириккан» бўлиши билан ажralиб туради. Бир нечта агенс актанти орасидаги ўзаро муносабат адресат акт сифатида кузатилади. Демак, бу ҳолда адресант характеридаги агенс айни вақтда адресат эканлиги билан коммуникацияда фаол бўлади. Қиёсланг: *Улар анча вақтгача бир-бирларига тўрсайшиди* («Санъат»).

Адресат актантига кўра ўзаро умумий бўлган: ўқталмоқ, сақламоқ «иҷро», ишишаймоқ, бўзраймоқ, тўрсаймоқ «физиологик» интеграл семали ҳолат феъллари тобе алоқага – бошқарувнинг характерига кўра ўзаро ажralиб туради. Аникроғи, қайд этилган ҳолат феълларидан ўқталмоқ лексемаси гап конструкцияларидан препозитив компоненти билан кучли бошқарув муносабатида бўлади. Яна қиёсланг: *У болага найза ўқталди* (Ўзбек халқ эртак.).

Сақламоқ, ишишаймоқ, бўзраймоқ ва тўрсаймоқ феъллари эса аввалгисидан фарқли бирикма конструкцияларида тобе компоненти билан кучсиз бошқарув муносабатига киришади. Яна қиёсланг: *Юрак меҳримни сенга сақладим* (Саодат). У сувоқчига қараб бўзрайди (Ўзбек халқ эртак.).

Демак, адресат валентлиги оид ҳолат феъллари тобе (бошқарув) алоқанинг ҳар икки турига эгалигига қўра локалис валентлигига эга ҳолат феъллари билан ўхшашибди.

ХУЛОСА

1) адресат феъл маъносида ифодаланган агенс ҳолати йўналган, қаратилган обьект бўлади. У агенс ҳолатини бевосита қабул қилувчи ҳисобланади. Адресатда агенс ҳолатига нисбатан бирор субъектив муносабатнинг кечиши, бу муносабат қай даражада бўлмасин, мантиқий асосга эгадир;

2) адресат агенс ҳолатининг ўзига қаратилишига нисбатан обьект, аммо қабул қилувчи сифатида субъектдир. Адресатнинг қабул қилувчи фаоллиги агенс бажарган ҳолатнинг юз беришига, ўзига қаратилишига қўра содир бўлади. Шунга қўра адресат бевосита адресантни талаб қиласади. Адресат мантиқан адресант билан боғланади;

3) адресат валентлигига эга ҳолат феълларида агенс ҳолатнинг факат бажарувчисигина эмас, балки шу ҳолатни адресатга йўналтирувчи – адресант ҳам бўлади. Агенснинг адресант характери кесими ҳолат феълли гап конструкциясидан, ҳолат феъли маъносининг адресатга ҳам эгалигидан, адресатнинг адресантни талаб қилишидан, адресат ва адресант актантларининг эса ўзаро оппозициядалигидан, уларнинг диалектик бирлигидан келиб чиқади;

4) ҳолат феълларининг адресат валентлигини реаллаштирувчи сўзлар шахс маъносига эга бўлади. Адресат агенс ҳолатини қўриш орқали қабул қиласади; 5) ҳолат феълларининг адресат валентлигини реаллаштирувчи сўзнинг шаклланишида жўналиш келишиги қўшимчаси типик саналади. Адресатнинг асосан от+га, баъзан олмош+га қолипидаги сўзларда қайд этилиши унинг доимий морфологик белгисидир;

6) ўзбек тилидаги «ижро» ва «физиологик» интеграл семали ҳолат феъллари гап конструкциясида препозитив компоненти билан кучли бошқарув, «ижро» ва «физиологик» интеграл семали ҳолат феъллари эса тобе компоненти билан кучсиз бошқарув муносабатида бўлади.

REFERENCES

1. Адресат термини «қабул қилувчи» маъносини беради. Қаранг: Апресян Ю.Д.Лексическая семантика, М. 1979. Стр – 127. Кучкартаев И.К. Валентный анализ глаголов речи в узбекском языке, Тошкент, 1977. Стр – 91; Люстрова Л.И.Дерягин В.Я.Друзьям русского языка. М., 1982. Стр – 93-94.
2. Яна қаранг: Кононов А.Н.Грамматика современного узбекского литературного языка, М-Л., 1960. Стр – 96. Гуломов А.Ғ., Асқарова М.А. Ҳозирги ўзбек адабий тили, Тошкент., 1965. 125-бет. Шоабдураҳмонов Ш., Асқарова М.А, Ҳожиев А., Расулов И., Дониёрв Ҳ.Ҳозирги ўзбек адабий тили, Тошкент., 1980. 236-бет. Ўзбек тили грамматикаси,1, Тошкент., 1975. 238-бет. Турсунов У., Мухторов Ж., Раҳматуллаев Ш. Ҳозирги ўзбек адабий тили, Тошкент., 1975. 133-бет. Решетова Л.В. Категория падежа в языках разных систем. Ташкент, 1982. Стр – 95.
3. Қаранг:Апресян Ю.Д.Лексическая семантика, Стр – 127.
4. Яна қаранг: Коклянова А.А. Глагольные словосочетания в узбекском языке. В.кн.: Исследования по синтаксису тюркских языков. М., 1962. Стр – 77; Тикеев Д.С. Структурные типы словосочетания в современном башкирском языке. АКД. –Уфа, 1975. Стр – 25.
5. Яна қаранг: Золотова Г.А. Коммуникативные аспекты русского синтаксиса, М., 1982. Стр – 44.
6. Русская грамматика, II, М., 1980. Стр – 26.
7. Решетова Л.В. Категория падежа в языках разных систем, Стр – 96.
8. Ўзбек тили грамматикаси, 1, 241-бет.